

5. Kajędz Stanisław Indyk

Kościół NMP Królowej Polski, ul. Zbylitowska 5.
Z lat 1902-1902. Od 1939 do 1969 pełnił sprawowane
funkcję proboszcza w Mościcach. Posiadał honorowy tytuł
szambelana papieskiego.

O kajędzu Indyku to na pewno słyszałeś, choćby z nazwy mościckiej ulicy. To ta, przy której stał kramantek polski. Czytłem, że który kochali go wszyscy mościczeni było wybudowanie kościoła. Materiały znacznie gromadziły się w czasie wojny, co na pewno było nie lada wyzwaniem. Aniżeli wówczas w wiele działań społecznych. Przeprowadzał tajne nabożeństwa w czasie II wojny światowej, organizował pomoc dla mieszkańców stolicy uciekających z powiatu warszawskiego.

ZBYLITOWSKA

CZERWONYCH MONÓW

3. Maria Kozub

ul. Kaczeńcową 16

Haftarka i postka. Członkini klubu hafteków amatorów „Brzask”
przy Zakładowym Domu Kultury „Zmiana” w 1966 roku.

Na ul. Kaczeńcowej mieszkała cudowna kobieta – pani Maria Kozub. Była bardzo oddana naszej społeczności nawet kosztem swojego zdrowia. Kiedy wyszła ze szpitala na własne żądanie tylko po to by wiosennego dnia otworzyć wystawę.

Była wielka zwolenniczka wyodrębnienia haftu tarnowskiego od krakowskiego. Utrzymywała stary kontakt z panem Felicjanem Curylowym, który tak rozmawiał Ziębie.

W swoich haftach często nawiązywała do tradycji, ale czepała też inspiracje z branżowych czasopism.

Dzięki niej mamy takie ładne pieczętki w domu. Nauczyła mnie haftu.

TRAUGUTTA

2. Antonina Zapór

Centrum Sztuki Mościce, ul. Traugutta 1.

Widocznymi Mościcami byłaby. Uczyła gry na fortepianie w latach 40.-60. XX wieku.

Lokalnym autorytetem, żywiącą dla młodzieży激励, była pani Antonina Zapór. Nauczyła wiele dzieci iżtuki gry na fortepianie. Początkowo nie miało nawet do tego zadania żadnej. Zajęcia prowadziła w swoim prywatnym mieszkaniu. Popły fortepianowe, czyli czerwone pokazy umiejętności uczniów przed rodzicami, też tam organizowała. Dopiero gdy powstał Stary Dom Kultury wykorzystywano miejsca za jej okup.

Tradycja nauki gry na instrumentach dalej trwa w Mościcach.

CHMICZM

5. Wilhelm Szostak ul. Chemiczna

Urodzony w 1972 roku w Mościcach.
Malarz, rzeźbiarz filmowy.

Stylistka o Wilhelmu Szostaku? Nie?

W sumie do siebie dobrze, artysta popularny za granicą, ale do własnym podwórku zapomniany. Bo on i rodzi się w Mościcach, tutaj chodzi do szkoły.

O, tam jest jego rzutnik, bliźniak! W internecie można znaleźć kilka stron nawiązujących do tego miejsca:

Jeli chcesz zobaczyć dobrze i lepiej. Zauważ różnicę w strukturach betonu i lepki, którym są złożone. Odcień już porosła mchem. Rzeźba jest materializacją leków mościczan o swoje życie, które naraża na niebezpieczeństwę sąsiadującej fabryki.

Ostatnim przypomnieniem, że z fabryką wiąże się duża zagrożenie, są megafony zamontowane w różnych częściach Mościc. Widzisz jakieś podobne spowin? Widzisz tutaj, że znaleźłeś?

CZERWONA

1. Stanisław Kubinski

ul. Wilowej

Zył w latach 1889-1968. Absolwent Politechniki Lwowskiej.
W latach 1922-1939 sprawował funkcję zarządcy gminy
Mościce.

WILOWA

CZERWONA

Babci! W Mościcach nie ślepie dziki. Jakieś tu nie nudźkie?

Gdyby zły tyle istał co ja, to byś docenił to co mamy, to miejsce i ludzi, którzy o nie dbali. Chodzi, pokażę cię i ja.

Dawniej Mościce były dwiema podkarpackimi wsiami połączonymi w latach 90. XX wieku w jedną gminę. Jej pierwszym „zterolem” był pan Stanisław Kubinski. Wtedy w Mościcach było tylko gniazda wiejskich chat. Na zlecenie fabryki mazurów wybudowano Baranki, a później bloki mieszkalne. Mieszkańcy zaczęli opłatkować i rozpoczęli budowę Gredka. Za torem... Taan, inną, Wilową, swój dom wybudował także pan Kubinski. Zasłużył na to. Gdyż sam zawsze pamiętał o naszyniu gminy oddawał na jej potrzeby. Oprócz działalności społecznej zajmował się też uczeniem w wieczorowej Szkole Inżynierskiej i Technikum Chemicznym. A to wszystko przy jednolitej pracy w fabryce.

Projekt finansowany z budżetu Państwowej Administracji Kultury
Dofinansowane ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Przygotowywany przez: Fundację "Lipowianie" - ul. Kościelna 20/22

Antonina Zapór

Stanisław Kubinski

Ks. Stanisław Indyk

Maria Kozub

Hanna Heller

Wilhelm Sasnal

Więcej zdjęć na: cam.bartnow.pl/moscice-mam-w-sercu-zbior

LEGENDA

Czas przejścia: 40'

Dystans: 2,5 km

Krok: 2942

Wydatek kaloryczny: 100 kcal

IDEA

Poznaj mące Mościce!

Sam, w parze lub w grupie - jak wyłoz.

Spacerowniki to sposób na aktywny wypoczynek
przeznaczony dla każdego.

Wyjątkowi nematorzy będą towarzyszyć Ci przez całą drogę
i pokazują Mościce od mniej znanej strony.
Opowieść wzmacniana nutką historii
okraszona codzijnymi sytuacjami dawnych mieszkańców
i grafikami z najważniejszymi
punktami na trasie na pewno przypadnie Ci do gustu.
Butelka z wodą w dłoni, czapka na głowę i w drogę.

SPACEROWNIK

LUDZIE

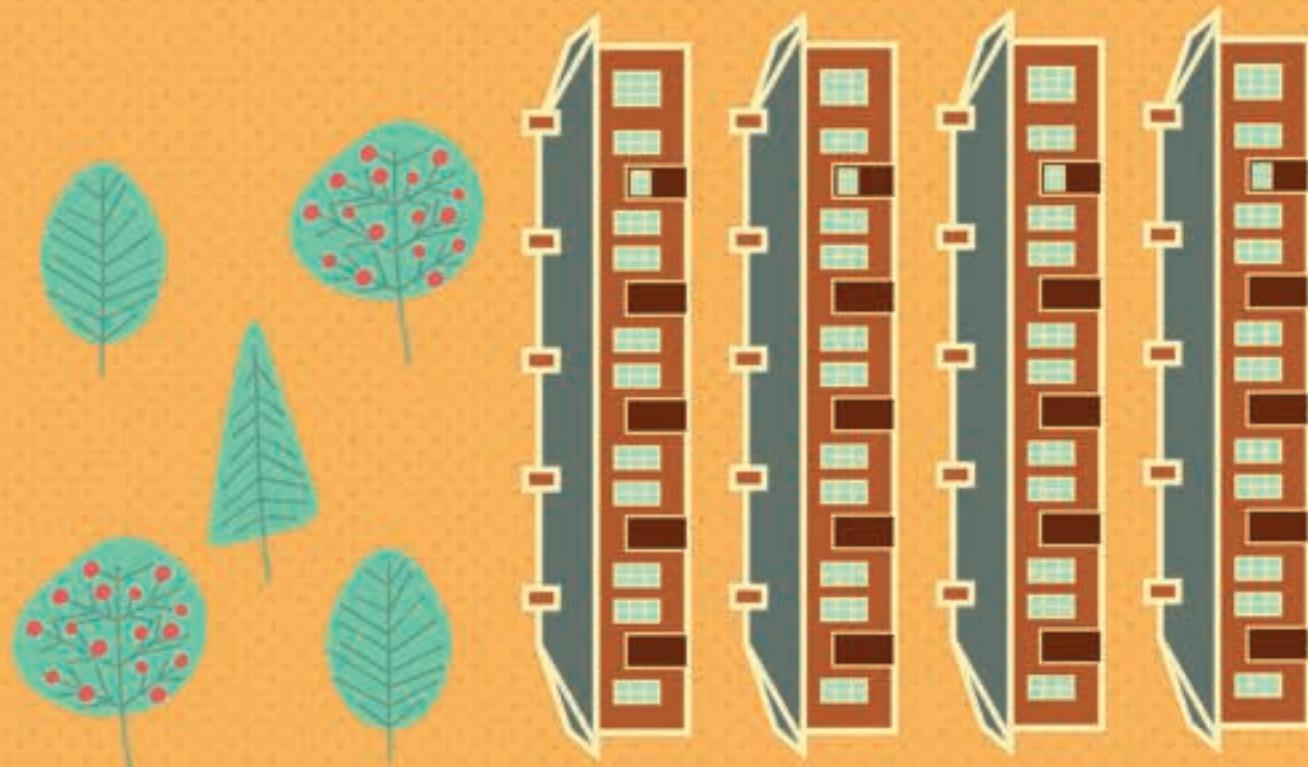
Każde pokolenie ma
własny głos

Opowiada: babcią z wnuczkim

Czas: lata 30.-80. XX wieku

Miejski Ośrodek
Kultury w Bartoszycach

1. Rodzinne gniazdo

Zajezdnia autobusowa

Na zlecenie fabryki wybudowano 14 drewnianych baraków dla robotników pracujących w fabryce. W każdym znajdowało się miejsce dla ok. 10 rodzin. Istniały w latach 20.–60.

Wyklujam się w gnieździe na komorze, która służy za pomieszczenie gospodarcze. Widziałam stamtąd dzieci biegające po podwórku i gospodynię rozwieszącą pranie. Te baraki to pozostałe budynki – z łazienką, magazinem, komórką i grządzkami na warzywa czy kwiaty. Rano ruch. Pierwsza w drzwiach stawała pani domu – szosa – nakarmić zwierzęta, kolejny był pan domu – wychodził do pracy w fabryce, ostatnie wychodziły dzieci biegające do szkoły. Mama podawała za nimi by odprowadzić najmłodszą pociechę do przedszkola. Po powrocie piewła grzanki i gotowała obiad.

Popołudniu unosił się zapach kawy i odgłos ploteczek. Wieczorem panowie zastawiali na progu i dyskutowali (a dzieci zrączone podśłuchiwały).

BEEEEP!

Zauważać można dostać przez tę syrenę! Jest ona znakiem, że kolejna zmiana rozpoczęta pracę w fabryce.

KWIATKOWSKIEGO

3. Central park*

Park im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Park im. Eugeniusza Kwiatkowskiego powstały w latach 1927–1935, był częścią koncepcji miasta-ogrodu realizowanej w Mościcach. Od północy sąsiaduje z Domem Chemiczkiem.

TOPOLOWA

Noo... stąd mam widok na całą okolicę. Dobrze pomyślałem z tym parkiem, ładnie się komponuje z domami. I chociaż trochę pocheinia zapasów fabryki. Co prawda sosnki jeszcze są małe, ale ani się obejmują jak urosną. Stare kruczyisko ma tu dobrze. Codziennie odwiedzają go dalej wracające ze szkoły, czasem ktoś rzuci mu smakołyk czy niedojedzoną kanapkę. Towarzystwo głowotów i kozów zapewne też jest interesujące (a na pewno głośne).

Wokół unosi się zapach sosen i grzybów.

A ty co czujesz?

"Wokół parku zlokalizowane są najważniejsze budynki Mościc – kościół, przychodnia, przedszkole, stadion, Centrum Sztuki, Mościce, fabryka, Kasyno, Zespół Szkół Technicznych."

2. Sprawdź, czy na Jesionowej dalej są jesiony?

ul. Kasztanowa 16

Boki zaczęto budować w latach 30. XX wieku. Pierwszy był ten z obecnym nr 16. Wyróżnia się połokragim klatkami schodowymi. Obecnie jest to ul. Ks. Indyka.

ISINDYKA

UFF, dobrze, że się tutajznika na pranie, bo dziecko by mi było usiąść na grubych gałęziach jesionów. Widzę, że ubrana dalej wieszała wiosenne kolory.

Rozglądnij się. Czy ty też to widzisz? Siedzę dzidzem zwróconym na zachód, widzę przed sobą pustą przestrzeń, czuję wiaterek między piernikami... Też to czujesz? Z tych lajk nawet samoloty startowały.

Południowa część też jest pusta. Rozciągają się tam mokradła. Z stowia gdzieś ziplatają czapęszki, a co smacznego zoja wyjadają krowy. Leniwie miały ozorni, niezwrotnie przejeżdżającym pociągiem.

ZBYLIOWSKA

CHEMICZNA

4. W cieniu lip*

ul. Kwiatkowskiego

Osięgle „Za torem” budowano od 1934 r. Spółdzielnia mieszkaniowa Robotników i Pracowników PFZA „Nasz Dom” i Spółdzielnia mieszkaniowo-budowlana Pracowników Umysłowych PFZA „Oleidę”.

CZERWONA

Czas poszukać spokojuńskiej okolicy. Może sprawdzić nowe osiedle za torami? Ocho... tu czasy nie znajdują. Robota az wre. Przekopana ziemia, zaprawa, cegły. Domy rosną jak grzyby po deszczu. Po prawej bliźniaki, po lewej potężne wille inżynierów. Widac, komu się powiodło. A te lipy! Przyjemnie posiedzieć w ich cieniu. Oh, nie! Jakie stare kościoły tu pedzi! Pora stąd lecieć.

OBROŃCOWIOWA

CZERWONA

NOWIDA

5. U ważnych na salony

ul. Willową 1

Dom pierwszego wójta gminy Mościce inż. Stanisława Kubickiego powstał w latach 30. XX wieku. Był pierwszym domem na ul. Willowej.

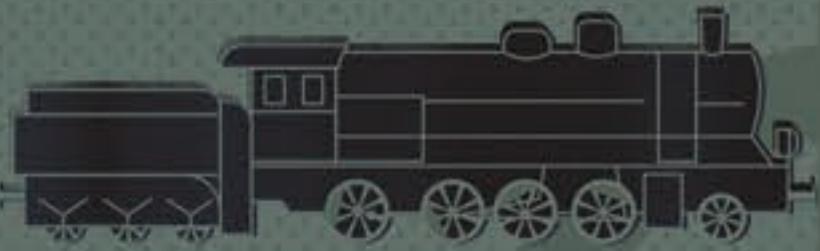

Może teraz zaspie oddoch. Będzie tu uroczo.

Oo to za miejsce?

Aaa, wiem! To dom szefa tej miejscowości, pana Stanisława Kubickiego. Modernizm pierwszej klasy, prostoty i funkcjonalnie. Widzę, że właściciel lubi realizować własne projekty, bo garaż z warsztatem zajmuje sporo miejsca. Tuż obok mieszkały państwo Huelle – wykształceni chemicy, znajomi prezydenta Ignacego Mościckiego. I przy jednej, i przy drugiej willi są spore ogrody z różnymi drzewami, krzewami. Będą zwabiać roje pysznych muchek. Mniem!

4. Para buch! Kola w ruch!

Budynek parowozowni (skrzyżowanie ulic Chemicznej i Kwiatkowskiego)

Parowozownię uruchomiono w 1927 roku, dla usprawnienia budowy fabryki. Do lat 50. XX wieku długłość torów wynosiła ok. 28 km.

Skoczymy jeszcze do parowozowni, bo tam sprawę do maszynisty. To zaraz obok Technikum. Tory były jedną z pierwszych inwestycji w fabryce, żeby można było łatwo transportować materiały budowlane. W sumie jest ich ok. 28 km, wąsko- i normalnotorowych. Często łącząca zachodnią stronę fabryki z główną linią Kraków-Przemyśl przebiega między innymi przez park. Nieraz zdarzało się, że dzieciaki specjalizowały się do szkoły, gdy musieli czekać, aż przejdzie pociąg. Oczywiście bardzo im to odpowiadało.

3. Chemiczna kuźnia

Zespół Szkół Technicznych im. Mościckiego

Technikum powstało w 1950 roku, z funduszu Państwowej Fabryki Związków Azotowych. Zaraz otwarto technikum przy fabryce: organizowano kursy zawodowe przygotowujące do pracy.

Jest świąteczna, jest koniec pracy. Do jutra Ignacy. Ja idę w stronę technikum. Moja córka się tam uczy. Może ją znasz? Renę z pierwszej klasy. Chce być laborantką. No, to do jutra!

Nowy budynek szkoły to udana inwestycja. Dzieciaki uczą się od zawodowców, moja na miejscu odbywa praktyki, a Azoty wykształca sobie porządnich pracowników. Z tego co słyszałem, dużo inwestują w wyposażenie klas. My starsi to mogliśmy tylko pomarzyć o takich luksusach.

2. Mościcki Big Ben

Brama Główna Azotów, ul. Kwiatkowskiego 15a

Modernistyczna porteria Azotów z 1930 roku, biuro przepustek, tzw. „wielka brama”. Na wieży umieszczono charakterystyczny zegar.

Ignacy Mościcki – polski chemik, polityk, prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1926–1939.

Uff... zdziwiliśmy. Jestem tak rogarzany, że nawet herbaty nie muszę pić. Wyglądasz przepustkę, bo inaczej nas na zakład nie wpuszczają.

W szkole mówili Ci, dlaczego tutaj zbudowano fabrykę? Nie? To słuchaj.

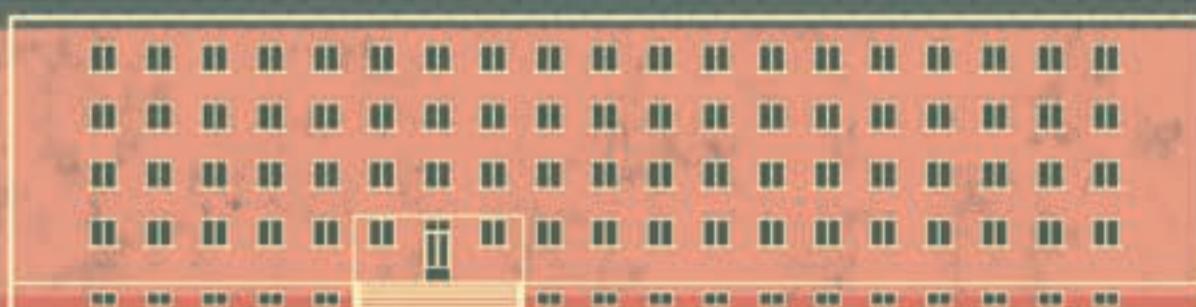
Prezydent Ignacy Mościcki szukał miejsca, które miałyby dobry dostęp do wody, głównych tras przewozowych i ludzi do pracy. Woliły rzekę Dunajec i Biała okazały się najlepsze. Państwo wykupiło te tereny od księcia Romana Sanguszki i w ciągu 3 lat wybudowano dużą część fabryki. Zaangażowało się sporo miejscowych, bo w tamtych czasach fabryka oferowała bardzo korzystne warunki pracy.

Z czasem najbliższe miejscowości – Dąbrowską i Świecką, których tereny należały do fabryki, połączono w jedną miejscowości – Mościce.

Fabrykę postawiły w 3 lata, później ją rozbudowywały i modernizowały.

W portierii początkowo funkcjonowała nawet kaplica, w której mieściła się kapliczka ze Zbylitowskiej Góry. A za zegarem swoje studio ma fabryczny radiowiseł. Dochodzi 10:00 więc zaraz puszcza audycję informacyjną. Koniec gadań, zatrudniamy się do pracy.

CZERWONYCH KŁONÓW

1. Hej bracie, znajdziesz mnie w internacie ul. Kasztanowa 9b

Fabryka wybudowała Internat w 1956 roku.

Przeznaczono go dla uczniów przyfabrycznego technikum.

Mając głowy zarządza naszą fabryką. Nawet o lokalu dla uczniów zadbał, co by młodzi bardziej garnęli się do nauki. A później i pracy. Budynek prosty, ale solidny. Pomyśleć, że nie tak dawno dzieci wypasły tu krowy.

Słyszałem, że chłopcy mieszkały na niższych piętrach, a dziewczyny na wyższych, bo zdarzało się, że uciekały przez okna do swoich sympati. Nieźle z nich aparatki.

Gdzie ten lżejac? Jak zaraz nie wyjdzie to się spoznimy na zmianę. Trzeba przyznać, że ma smykałkę do pracy na tokarce, ale mógłby poprawować nad punktualnością.

KWIATKOWSKIEGO

KIEDYS

Brama Główna Azotów, ul. Kwiatkowskiego 15a

Zespół Szkół Technicznych im. Maślickiego

Parowozownia (skrzyżowanie ulic Chemicznej i Kwiatkowskiego)

DZIS

Projekt „Mocice mam w sercu” licencjonowane przez Fundację Promocja Kultury
Drukarnia z siedzibą w Warszawie wydawnictwo Narodowego
Przygotowany dla dzieci Tarnów na lata 2021-2028.

© BY Centrum Studii Miastec Mocice 2023

© Mocice prawo zastrzeżone

Dworzec PKP Mościce

SPACEROWNIK

FABRYKA

Od pola do katalizatora

Opowiada: Pan Heniek z tokarni

Czas: lata 50. XX wieku

Więcej zdjęć na: csm.tarnow.pl/moscice-mam-w-sercu-zbior

LEGENDA

Czas przejścia: 60'

Dystans: 2,7 km

Kroki: 4075

Wydatek kaloryczny: 190 kcal

IDEA

Poczuj magię Mościc!

Sam, w parze lub w grupie - jak wolisz.

Spacerowniki to sposób na aktywny wypoczynek
przeznaczony dla każdego.

Wyjątkowi narratorzy będą towarzyszyć Ci przez całą drogę
i pokażą Mościce od mniej znanej strony.

Opowieść wzbogacona nutką historii,
okraszona codziennymi sytuacjami dawnych mieszkańców

i grafikami z najważniejszymi
punktami na trasie na pewno przypadnie Ci do gustu.

Butelka z wodą w dłoni, czapka na głowę i w drogę.

Centrum Studiów Miastec Mocice

4. Czy pogo* to też sport?

ZST im. Mościckiego, ul. Kwiatkowskiego 17
W 1974 roku przy Technikum Chemicznym postawiono halę sportową. Poza podstawnym lekcyjnym pełniła rolę sali koncertowej. Występowały tam m.in. Un. Marino, Mania, Czerwono-Czarni, Niebiesko-Czarni.

Stary Dom Kultury mieścił wiele, ale nie był odpowiedni dla wiejskich koncertów. Te odbywały się na hali sportowej Technikum Chemicznego, czyli po drugiej stronie ulicy. Miejsca sporo, ale i tak za każdym razem wszyscy byli ścinani jak sardynki w pusze. Powietrza można było palić nosem. Był klimat, były latające marynarki, była zabawa. Czy pogo taneczne na hali sportowej liczy się jako dyscyplina sportowa?

*Pogo – grupowy taniec wywodzący się z kultury punku. Polega na podskakiwaniu i chaotycznym odbijaniu się od sąsiadujących ze sobą osób. W Polsce rozpowszechniony w latach 80. XX w.

3. Nowe stare

ul. Kwiatkowskiego 20

Modernistyczny budynek z 1950 roku. Początkowo funkcjonował tu kasyno dla urzędników, Dom Kultury i restauracja. Obecnie przestrzeń zajmuje piżama i Restauracja Kocino.

Oto tu odbywały się nasze próby z mandolinistami i orkiestrą dętą. Tytuł na piętrze, bo na dole Turkuje restauracja. Zorganizowano tu niejedną herbakę wydziałową. Były to spotkania dla każdego wydziału Zakładów Azotowych, które najczęściej kończyły się o wiecz. na przystanku autobusowym... z akompaniem muzycznym. Muzyki o bardziej „judzkiej” pozie mogły pochwalić się parkowej muzyką koncertową. Orkiestry też tam występują, nawet bandżo często.

Muzyczna koncertowa została wyburzona.

KWIATKOWSKIEGO

ZBÝTOVSKA

5. Azot z ekranem

ul. Chemiczna 16

W budynku przy ul. Chemicznej od 1950 roku funkcjonowała Kacynia, zwane później Starym Kasynem. Od 1991 roku działa tam Archiwum Narodowe w Krakowie oddział w Tarnowie.

Za tym płotem w niedziele zbierały się tłumy, a to za sprawą naszych żużlowców. Chłopaki porządnie się biliąg i osiągały dobre wyniki. Mece są coniedzielna tradycja wielu Mościckich rodzin. Gd. którym nie uda się kupić wejściówki kombinują by oglądać mecz z barasu Załadowego Domu Kultury. Wzorem zimą rozwiędły bandy motocyklowe zasiedlające stadion.

z fabryki wyjeżdżała lokomotywa, zatrzymywała się na wysokość stadionu i z jej dachu kila osób mogła podziwiać rozgrywkę. Jak widnieje „uzależniony” od zapachu suchu, wystrzelanego stąd kol motornów, nie ma rzeczy niemożliwych.

Tutaj możemy zobaczyć króla Jagiełkę z żegarkiem na doigarstku. Tak, tak, dobrze widziecie. Co bytczęgi zauważyli nawet samochód niskę obok Krzyżaków". Chodzi oczywiście o wpadki Rimów, które wyłupywaliśmy na wielkim ekranie. Kino Azot to było coś! Świadczy o wyjątkowości Mościc. Znajdowało się w Starym Kasynie. Poza kinem znalazły tam miejsce dziecięce gry teatralne, na próby i występy. Była w nim zaaranżowana spora liczba mieszkańek. Ktoś był potrzebny do szycia strojów, ktoś do przygotowania scenografii, ktoś od muzyki, słów, aktor, itd. Wszystko dla wspólnego dobra.

"Kim Krzyżacy" w reżyserii Aleksandra Fonda

6. Kręgi katastrofy

ul. Chemiczna

Wilhelm Sasnal urodził się w 1972 roku w Mościcach. Rzeźba przy ul. Chemicznej zamontowana w 2010 roku.

CHMICKA

Widziecie ten stojące kręgielko dworca kolejowego?

To rzeszba, nie materiały budowlane. Autorem jest Wilhelm Sasnal – znany na całym świecie artysta urodzony w Mościcach w latach 70. Szkoła, ze nikt nicmniej czaszą poznaje do końca.

A wy, знаłeś go? Uczyliście się o nim w szkole? Jeśli nie to szkoda. Dobrze jest znac rodzących twarzów. A czy on zapomniał o Mościcach? Czy inspirowuje się Mościcami? Sprawdź w internecie!

7. Dobra mąka na chleb

ul. Racławicka 14 (dawna piekarnia)

Kabaret Osobki pojawił się w latach 60. XX wieku. Założyciel Kazimierz Osiecki (23.10.1931-9.08.1983). Skwer jego imienia powstał w 2017 roku.

CZERWONA

OBROSTOWI LOWA

1. W Nowym Domu najlepiej

Centrum Sztuki Mościce, ul. Traugutta 1

Zakładowy Dom Kultury oddano do użytku w 1971 roku. Wnętrze funkcjonowało kino Krasno, Klubkownia, Koło zaинтересowanych, Zespół Pieśni i Tańca „Silesiakowiacy”. Obecnie działa pod nazwą Centrum Sztuki Mościce.

TRAGUTTA

Ahh, oto my jest nasz Zakładowy Dom Kultury. A ile otwiera możliwości! Duże przestrzenie, nowy sprzęt, ludzie z otwartymi głowami. Spójrzcie też na niecodzienną bryłę budynku. W okolicy drugiego takiego nie znajdziesz. Tak samo wynikaają się same Mościce. Dzięki Zakładowi Azotowym można rozwijać w każdym aspekcie. Choćżaby moja orkiestra dostała próbę, wyciąpy, wyjazdy – nigdy nie było problemu, żeby na ich czas mogli wracać wolni w pracy. Za niedługo pokażę Wam, gdzie miały miejsce próby z mandolinistami.

Projekt budynku był wykonany dla Zakopanego, stąd nietypowy kształt. W jego konstrukcji wykorzystano linę z kolejki na Kasprowy Wierch.

TRAGUTTA

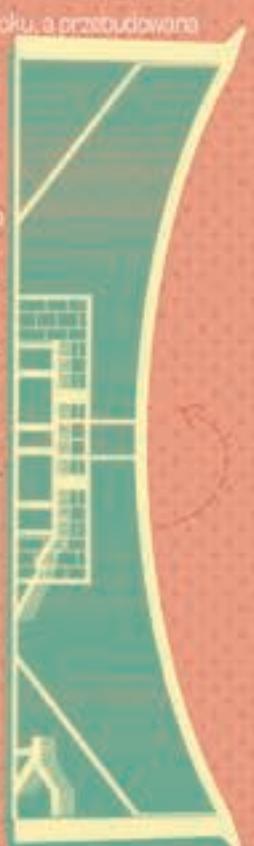
8. Gwiazdy na lodzie

ul. Traugutta 3B

Hala została otwarta w 1960 roku, a przebudowana w 2019 roku. Obecnie posiada 4296 miejsc siedzących.

MOŚCICE

Mościce są uzupełnione nie tylko pod względem artystycznym, ale i sportowym. Talenty mogą się rozwijać na boiskach, stadionie żużlowym oraz nowo wybudowanej hali sportowej, z basenem i lodowiskiem. O prawidła na inwestycję musimy czekać i kanałować, ale i sam plac budowy dostarcza miejscowym dzieciom dużo radości. Gdy wykopu zniewala doszczętnie, pływa tam prowizorycznymi łódkami lub łapaku kijanki. Z rosnącą okolicą stawów dziewczynki wypatrują różne działa, np. czapeczki. Wiele basenów, a w zimie lodowisko są obowiązkowym punktem każdego lokalnego dziecka. Spędzają tam niemal i całe dni.

CZERWONA

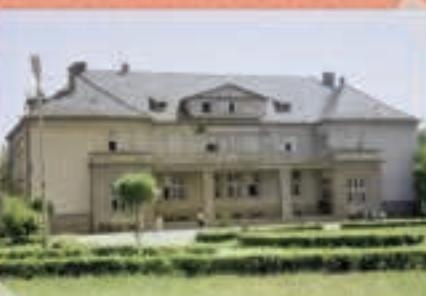
KIEDYS

Centrum Sztuki Mościce

Stadion zielowy

Kasyno

Zespół Szkół Technicznych

ul. Chemiczna 16

Hala Jasatkka

Więcej zdjęć na: cam.tarnow.pl/moscice-mam-w-sercu-zbory

LEGENDA

Czas przejścia: 80'

Dystans: 4,8 km

Kroki: 6056

Wydatek kaloryczny: 260 kcal

DZIS

Projekt: Włodzimierz Misiak, Michał Kowalewski, Małgorzata Kowalewska
Działalność: Fundacja Kultury Gospodarki Tarnowskie
Dofinansowanie: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Przytakę: Urząd Miasta Tarnowa, Gospodarstwo Kulturalne
Data realizacji: 2022

© Włodzimierz Misiak, Michał Kowalewski, Małgorzata Kowalewska
© Włodzimierz Misiak, Michał Kowalewski, Małgorzata Kowalewska

Pocztę połączono z biurowcem CSM. Gdyby失去 old post office
Projekt: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Realizator: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Miejsce: Tarnów, Huta

Wnętrze widowiskowej hali w Tarnowie
Projekt: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Realizator: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Miejsce: Tarnów, Huta

Wnętrze dawnego budynku poczty w Tarnowie
Projekt: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Realizator: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Miejsce: Tarnów, Huta

Wnętrze dawnego budynku poczty w Tarnowie
Projekt: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Realizator: Grzegorz Karczewski, Przemysław Fornalski
Miejsce: Tarnów, Huta

IDEA

Poczuj magię Mościc!

Sam, w parze lub w grupie - jak wolisz.

Spacerowniki to sposób na aktywny wypoczynek
przeznaczony dla każdego.

Wyjątkowi narratorzy będą towarzyszyć Ci przez całą drogę
i pokażą Mościce od mniej znanej strony.
Opowieść wzmaciona nutką historii,
okraszona codziennymi sytuacjami dawnych mieszkańców
i grafikami z najwazniejszymi
punktami na trasie na pewno przypadnie Ci do gustu.
Butelka z wodą w dłoń, czapka na głowę i w drogę.

SPACEROWNIK

KULTURA, SZTUKA, SPORT Kuźnia talentów

Opowiada: Pan Abratowski

Czas: lata 70. XX wieku

www.m-tarnow.pl

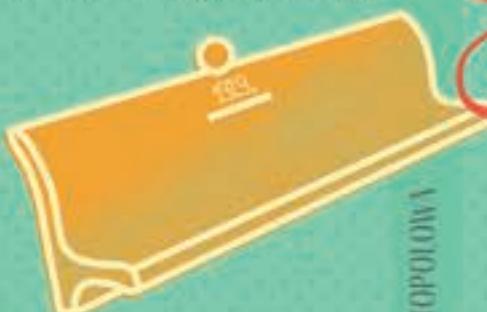
Instytucja Kultury Miasta Tarnowa

KWIATKOWSKIEGO

3. Ptasia radio

ul. Topolowa

Na ul. Topolowej stoi kamienna ławka z 1934 roku. Wyryto na niej linie wskazujące poziom wody, który założył Mocice podczas powodzi w 1929 roku.

TOPOLOWA

Warzywnik uporządkowany, może być na spotkanie z Zośką. Zośka jest krawcową i zna nie tylko modne trendy, ale i najnowsze ploteczki z okolicy. Chłod kamiennej ławki cudownie koł zmięczone plecy. Dzięki obfitem wygęlcem jest bardzo wygodna, choć może nie wygląda.

Zawsze załatwiałam się, jak wyglądały zalane Mocice. Kreska, zaznaczająca poziom wody, sięga dość wysoko. Rodzice wspominali, że było później dużo sprzątania i naprawiania szkód.

KS. INDYKA

7. Ochłoda z gór (w Barze Podhalanskim)

ul. Chemiczna 24

Bar Podhalarski (potocznie „Byk”) znajdował się przy

ul. Chemicznej. Działał w latach 60.-80. XX wieku.

Najczęstszymi klientami byli kibice sportowi przychodzący tu na piwo po meczach.

ZBÝLITOWSKA

4. Mosiężne serce

Kościół NMP Królowej Polski, ul. Zbylitowska 5

Kościół parafialny pw. NMP Królowej Polski funkcjonuje od 1956 roku. Wybudowany w stylu modernistycznym, wg. Projektu S. Gakowskiego i W. Pienkowskiego.

06:00 wchodzimy z Zośką do kościoła chwilę się pomodź. Piękna ta nasza świątynia. Budowana była z wielkim zaangażowaniem. Ponoc ksiądz Stanisław Indyk materiały gromadził już w czasie wojny, a na pewno nie było to łatwe. Na potrzebę wykonania dzwonu mosiężczanie oddawali różne przedmioty do przetopienia. W ten sposób mogli przekazać swoją miłość do Mocic w serce dzwonu.

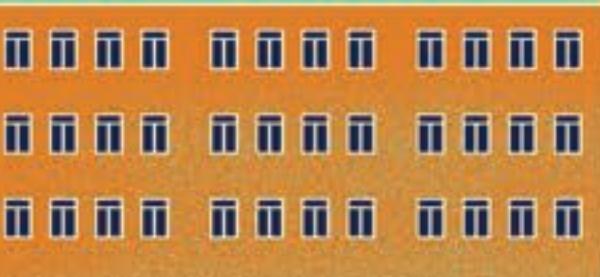
CHMIECZNA

6. Stolica w Mocicach

ul. Norwida 22

Liceum w Mocicach rozpoczęło działalność w 1945 roku.

W tym samym roku pierwsi uczniowie zdali w jego murach maturę. W 1950 roku nauczanie przeniesiono do nowego budynku.

VONWONA

CZERWONA

VONWONA

CZERWONA

2. W moim ogrodeczku

ul. Akacjowa 3

Zgodnie z założeniami konceptu miasta-ogrodu każde mieszkanie posiadało swój ogródek. Zazwyczaj uprawiano w nich owoce, warzywa i rośliny ozdobne. Część ludzi hodowała w ogrodach kury i królików.

1. Poranne ABC

Hotel Cristal Park, ul. Tragutta 5

Od 1971 roku funkcjonował hotel robotniczy Chemik. Obecnie jest to Hotel Cristal Park 3*.

5. Rzut kamieniem

Przedszkole nr 35 i 33, ul. Topolowa 5

Przedszkole, dawniej nazywane Domem dziecka, funkcjonowało od 1956 roku. W jego modernistycznych ścianach, przy ul. Zbylitowskiej, działają dwa przedszkola.

Jak dobrze, że wszystko tu mamy na miejscu. Prosto z kościoła idę odebrać dziecko z przedszkola – jest ono po drugiej stronie ulicy. Dzień środki, czyli szkraby są po zajęciach rytmiki z panenką Hellerową. Muszę uważać, żeby nie wyszły zbyt zgrzane na zewnątrz. Teraz prosto do domu na obiad. Maż pewnie już wrócił i czyta gazetę czekając na nas.

Anka nakarmiona, teraz czas na pracę w ogrodzie. Warzywa rosną, chwasty jeszcze lepiej. Trudno, muszę to wypilewać, a później podlać. Tylko gdzie ja położyłam konewkę? Ah, tak! Ostatnio zaniosłam ją do komórki, żeby dziedzic się nią nie bawiły. Mmm... uwielbiam zapach suszzonego w nici drewna. Ale tak pachnie tylko u nas, bo sąkodzi w swojej trzymają prosiek. Znajdziesz dziś między blokami komórki? Rozejrzy się dobrze.

Dobrze, jest 6:30. Śniadanie dla męża gotowe; kanapki do pracy też, teraz czas przygotować coś dla dzieci. 7:45 maluchy już odprowadzone do przedszkola, mogę się zwrócić zagotowanie obiadu. Zupy zrobić więcej i zainić porcję Anie. Biedaczka leży już trzeci dzień rozłożona przedźbieleniem. Dobrze chociaż, że nie musi zajmować się domem. Jako pracownica fabryki może mieszkać w Chemiku. Trzeba przyznać, że fabryka dba o pracowników. Dzieci często bawią się przed hotelem w rowerowy żużel.

Dzieci pobiegły bawić się na podwórko z podlewanymi sasankami. Umówiliśmy się, że popinie je teraz, zanim mogę pójść do liceum na wykładówkę. Ten mająłobusz pewnie znów coś nauczywał i naucząc się od wychowawczyni. Ale przynajmniej dobrze się uczy. Nauczyciel ma porządkowych, mądrych. Wśród nich był nawet profesorowie z Warszawy, między innymi profesor Henryk Zasada. Jak on nam pieknie czytał lektury. Tembr jego głosu był młodem na uchu.

KIEDYS

Hotel Cristal Park

ul. Akacjowa 4

Kamienna ławka na Topolowej

Kościół NMP Królowej Polski

Przedszkole nr 35 i 33

IV LO w Mościcach

Więcej zdjęć na: csm.tarnow.pl/moscice-mam-w-sercu-zbiory

LEGENDA

Czas przejścia: 100'

Dystans: 5,5 km

Krok: 7203

Wydatek kaloryczny: 280 kcal

DZIS

IDEA

Poczuj magię Mościc!

Sam, w parze lub w grupie - jak wolisz.

Spacerowniki to sposób na aktywny wypoczynek
przeznaczony dla każdego.

Wyjątkowi narratorzy będą towarzyszyć Ci przez całą drogę
i pokażą Mościce od mniej znanej strony.
Opowieść wzbogacona nutką historii,
okraszona codziennymi sytuacjami dawnych mieszkańców
i grafikami z najważniejszymi
punktami na trasie na pewno przypadnie Ci do gustu.
Butelka z wodą w dłoni, czapka na głowę i w drogę.

Projekt „Młodzież w sercu. Uprawnienia i zadania kulturalne dla młodych” realizowany jest w ramach programu Kultury Dziedzictwa Narodowego
Drukarniowana ze środków Ministerstwa Kultury Dziedzictwa Narodowego
Działalność finansowana z budżetu Tarnowa na lata 2021-2023.

Projekt „Młodzież w sercu. Uprawnienia i zadania kulturalne dla młodych” realizowany jest w ramach programu Kultury Dziedzictwa Narodowego

MINISTERSTWO KULTURY
DZIEDZICTWA NARODOWEGO

MALOPOLSKA
Województwo Małopolskie

mik
Partnerzy:

Organizator:
CENTRUM SZTUKI MOŚCICE
WÓJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO
Sztuki
Małopolskie

© Wszelkie prawa zastrzeżone

© Wydział Kultury i Sportu Gminy Przeworsk

Janusz Kotar, Freedom Fotopark

Projekt Graficzy

Magdalena Horwitz

Wojciech Wójcik

Patrycja Palić

Tadeusz Cieślak

Wojciech Stachurski

Centrum Sztuki Mościce

ul. Traugutta 1, 33-101 Tarnów

tel. 11 633 46 00

sekretariat@csm.tarnow.pl

www.csm.tarnow.pl

SPACEROWNIK

ŻYCIE CODZIENNE

Codzienna

w niecodziennym miejscu

Opowiada: Pani Krysia z Akacjowej

Czas: lata 70. XX wieku

Centrum Sztuki
Mościce